

Zalecenia ze Zgromadzenia Światowego w Nairobi do Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego

“Posłani przez Chrystusa członkowie jednego ciała”

Preambula

My, delegaci Zgromadzenia Ogólnego Światowej Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego, zebrani tutaj, w Nairobi, w Kenii, w 2003 roku, czujemy się utwierdzeni w naszym powołaniu, aby stawać się świeckim ciałem apostołskim dzielącym odpowiedzialność w misji w Kościele. Wiemy o różnych stopniach doświadczenia na drodze WŻCh pośród naszych zróżnicowanych, pełnych bogactwa wspólnot. Jako ciało apostołskie, decydujemy się, by w tej różnorodności iść razem jako wspólnota światowa, wspierając się wzajemnie w naszych słabościach i dodając jedni drugim siły.

Będąc w drodze, z wdzięcznością dostrzegamy odczuwalną obecność Pana pośród nas. w miarę jak posuwamy się naprzód w kierunku stawania się jednym ciałem apostołskim, zauważamy z pokorą naszą całkowitą zależność od Boga oraz osobistą i wspólnotową konieczność, by się do Niego ciągle nawracać.

Jakkolwiek obecne struktury i procedury wewnątrz naszej Wspólnoty są ważne dla naszego życia i naszej drogi, zdajemy sobie sprawę, że mogą one potrzebować rewizji po to, by lepiej odpowiadały naszemu powołaniu do stawania się ciałem bardziej apostołskim. Każda zmiana musi uwzględniać rozmaite stopnie rozwoju życia wspólnotowego, przez które to stopnie przechodzą obecnie nasze Wspólnoty Narodowe.

W tym dokumencie, który adresujemy do liderów odpowiedzialnych za wspólnotę światową i wspólnoty narodowe oraz do całej światowej WŻCh, chcemy zawrzeć i opisać pracę, którą wykonaliśmy podczas tego Zgromadzenia oraz drogę, którą przebyliśmy.

Gruntowną, umocnioną formację oraz liderowanie na wszystkich szczeblach Wspólnoty Światowej określiliśmy jako istotne wymogi w naszym stawaniu się coraz bardziej ciałem apostołskim.

W formacji:

Zgromadzenie Ogólne przypomina Wspólnotom Narodowym oraz Światowej Radzie Wykonawczej (ŚRW) WŻCh o ich odpowiedzialności za:

1. Zachęcanie i wspieranie wszystkich swoich członków w braniu udziału w Ćwiczeniach Duchownych (ĆD) św. Ignacego;
2. Uświadamianie faktu, że styl życia WŻCh jest jednym ze przeżywanych na sposób świecki wcieleń ĆD w życie;
3. Wykorzystanie w czasie opracowywania i uzupełniania programów formacyjnych, narzędzi dostępnych WŻCh, takich, jak “Charyzmat WŻCh” (Progressio, grudzień 2001);
4. Pogłębianie rozumienia drugiej części “Charyzmatu WŻCh” (Progressio, grudzień 1996);
5. Kierowanie naszych programów formacyjnych w taką stronę, abyśmy stawali się ciałem apostołskim na wszystkich szczeblach (wspólnot podstawowych, wspólnot narodowych i wspólnoty światowej).

W liderowaniu (w podejmowaniu odpowiedzialności za wspólnotę):

Nasza Wspólnota wciąż potrzebuje liderów, którzy ułatwią wspólnotom proces rozeznawania, posyłania, wspierania i oceniania naszej osobistej i wspólnotowej misji. Kompetencje, jakich poszukujemy u ludzi to:

- Umiejętności przywódcze (zarówno w pracy indywidualnej jak i zespołowej);
- Dbłość o wzrost duchowy przez zakorzenienie w ĆD;
- Świadomość własnych ograniczeń i darów, które posiadamy jako istoty ludzkie;
- Zdolność i chęć do (współ)pracy zespołowej.

Z powyższego wynika, że osoby wybrane do pełnienia tych funkcji będą miały możliwość i chęć “podporządkowania swego życia” (CD 21) oraz możliwości ofiarowania cennego czasu wspólnocie, niezależnie od szerebła, na którym posługują.

Dążenie WŻCh do stawiania się ciałem apostołskim wymaga od Światowej Rady Wyk. określenia priorytetów i wzywa do rozwijania struktur wspierających wspólnotę światową na wszystkich szczeblach.

Wymiar światowy:

Światowa Rada Wykonawcza:

1. Chcielibyśmy, aby Światowa RW zdecydowanie kontynuowała służbę, przewodząc naszemu ciału apostołskiemu.
 - a. Istotnym jest, aby Światowa RW była w ciągłym kontakcie z Narodowymi Radami Wykonawczymi, oferując im wsparcie i inspirację w rozeznawaniu, zgodnie z decyzją Zgromadzenia.
 - b. Aby ułatwić kontakt z Narodowymi RW, zapraszamy każdego członka do służenia wspólnocie jako łącznik z regionem, (*link RW*), najlepiej jako łącznik z tym regionem, w którym żyje, z którego pochodzi.
 - c. Aby przewodzić całej wspólnotcie, Światowa RW nie tylko będzie służyć wspólnocie, ale również będzie zachęcać do regularnych kontaktów z hierarchią kościelną i innymi ruchami, organizacjami czy kongregacjami w Kościele, zwłaszcza tymi, które czerpią z duchowości ignacjańskiej.
 - d. Jak zostało to wyrażone w załączniku do tej uchwały, zatytułowanym “*Współpraca: WŻCh – Towarzystwo Jezusowe: Zaproszenie*”, Światowa RW będzie poszukiwała sposobów na pogłębienie naszej relacji i wzmacnianie współpracy apostołskiej z Towarzystwem Jezusowym.

Administracja Światowej WŻCh:

2. Sekretariat WŻCh odgrywa znaczącą rolę służąc całej wspólnotcie. Członkowie Światowej RW wyjaśnią i, jeśli to będzie konieczne, sformułują na nowo zadania i zakres odpowiedzialności Przewodniczącego Sekretariatu Światowego. Należy zatroszczyć się o zapewnienie odpowiednich warunków życia w Rzymie dla osób posługujących w sekretariacie światowym.

Droga ku doświadczeniu jednej wspólnoty światowej:

3. Światowa RW oczekuje krótkiego raportu rocznego z każdej Narodowej RW, dotyczącego sytuacji w danej wspólnocie narodowej. Krótkie streszczenie wszystkich tych informacji oraz raport z pracy Światowej RW będzie później odsyłany z powrotem do wspólnot narodowych.
4. Światowa RW zachęca i wspiera wspólnoty narodowe w nawiązywaniu bliźniaczych relacji ze wspólnotami z innych regionów, aby wspierać doświadczenie wspólnoty światowej.

Tożsamość i formacja:

5. Światowa RW zaleca Wspólnocie na wszystkich szczeblach pogłębienie znajomości i wcielenie w życie treści zawartych w dokumencie "Charyzmat WŻCh" (*Progressio*, grudzień 2001), jako jedną z najważniejszych dróg rozwoju i ugruntowania naszej tożsamości.
6. Światowa RW poleca drugą część pierwotnej wersji "Charyzmatu WŻCh" (*Progressio*, grudzień 1996) jako istotne narzędzie, służące do określenia wspólnych wytycznych dla planów formacyjnych. Zachęci to również Wspólnoty Narodowe do oceny i do przekształcania tego dokumentu i wysyłania wyników tej oceny Światowej RW pod rozważę na kolejne Zgromadzenie Ogólne.

Publiczna odpowiedzialność za WŻCh

7. Światowa RW będzie wspierać inicjatywy dotyczące orędowania za odpowiedzialnością społeczną jako wydajnym środkiem służącym sprawiedliwości społecznej. Status WŻCh jako organizacji pozarządowej w Organizacji Narodów Zjednoczonych jest ważnym narzędziem w tej pracy. To będzie także wkładem w tworzenie się / powstawanie publicznego postrzegania / publicznego wizerunku WŻCh.

Obecność na poziomie regionalnym

Wspólnoty narodowe, aktywnie współpracujące z innymi wspólnotami narodowymi w swoim regionie, wyraziły pragnienie określenia ich relacji względem siebie, opartej na obopólnym wsparciu i zaspokajaniu określonych potrzeb organizacyjnych. Ta współpraca regionalna powinna pomóc wspólnotom narodowym w rozwinięciu świadomości bycia częścią wspólnoty światowej oraz w dążeniu do stawania się ciałem apostołskim dzielącym wspólną misję. Sposób praktycznego wyrażenia takiej relacji zależy od każdego regionu. Jako minimum taka relacja powinna zawierać:

- Metodę komunikacji i współpracy między wspólnotami narodowymi w danym regionie;
- Metodę komunikacji ze Światową RW;
- Metodę komunikacji pomiędzy narodowymi Asystentami Kościelnymi i światowym Wice-Asystentem Kościelnym.

Taka relacja może w czasie rozwijać się w zespoły regionalne, służące zarówno wspólnotom narodowym, jak i Światowej RW. Wspólnoty Narodowe zachęca się do rozeznania, podjęcia próby na zasadzie eksperymentu i uważnej oceny procesu współpracy regionalnej.

Wymiar narodowy:

1. Aby wypełnić zadanie rozwijania ciała apostołskiego, wszyscy członkowie potrzebują formacji, która umocni ich w misji i aktywnym uczestnictwie w życiu wspólnoty. Każda Narodowa RW może wspierać ten proces poprzez swój własny zespół formacyjny lub współpracując z innymi wspólnotami w przygotowywaniu planu formacji, dostosowanego do swoich realiów. Taki plan będzie także owocnym instrumentem dla animatorów formacji wspólnot lokalnych.
2. Spotkania grup lokalnych mogą wymagać skoncentrowania się na lepszym przeżywaniu powołania do bycia członkami ciała apostołskiego, które praktykuje osobiste i wspólnotowe rozeznawanie, posyłanie, wspieranie i ocenę (ewaluację).
3. Narodowe RW są wezwane do promowania i rozwijania apostołskich projektów WŻCh jako tych, które zostały rozeznane przez wspólnotę.
4. Na wszystkich etapach osobistego i grupowego rozwoju, formacja powinna przygotowywać do aktywnego członkostwa w światowej wspólnotie apostołskiej zakorzenionej w CD, i podejmowania Przymierza realizując wiernie WŻCh jako styl życia.
5. Narodowe RW mogą otrzymać cenne wsparcie kontaktując się ze wspólnotami w krajach sąsiednich. Może to być współpraca w dziełach posługi oraz w przygotowywaniu planów formacyjnych.
6. Pragniemy przypomnieć, że współodpowiedzialność finansowa jest oznaką dojrzałego zaangażowania wspólnoty i we wspólnotę, która zasadniczo może oferować tylko to, co jej członkowie sfinansują. Sugerujemy, aby ten temat był poddany rozeznaniu na wszystkich szczeblach WN.
7. Jest rzeczą korzystną dla każdej WN, aby posiadała stały kontakt z sekretariatem światowej WŻCh po to, by poprawić komunikację pomiędzy różnymi członkami ciała apostołskiego.
8. Aby lepiej służyć misji Kościoła, narodowe RW popierają (promują) trwale związki z hierarchią kościelną oraz kongregacjami, organizacjami i ruchami w Kościele lokalnym (szczególnie z tymi, które bazują na duchowości ignacjańskiej).
9. Pomagając wzrastać współpracy z Towarzystwem Jezusowym proponujemy, między innymi, regularniejsze kontakty członków narodowej RW z Prowincjałem Jezuitów i jego zespołem. To może służyć promowaniu wprowadzania w życie programów formacyjnych oraz dzielenie dzieł apostołskich.
10. Narodowa RW będzie wspierać inicjatywy dotyczące orędowania za odpowiedzialnością społeczną jako wydajnym środkiem służącym sprawiedliwości społecznej

Podsumowując, my jako Zgromadzenie Światowe Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego, pragniemy, aby te zalecenia były inspiracją dla członków i grup WŻCh, liderów narodowych i światowych do pogłębiania zdolności poznawania woli Boga i odpowiadania Mu całkowicie w duchu miłości i pokory. Ufamy, że nasze wysiłki na tej drodze przybliżą nas do wizji świeckiej wspólnoty apostołskiej.

Załącznik

Współpraca: WŻCh – Towarzystwo Jezusowe

Zgromadzenie Światowe Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego zebrane w Nairobi, w Kenii, pragnie odpowiedzieć na pojawiające się wiele razy ze strony władz Towarzystwa Jezusowego (na różnych poziomach) i od indywidualnych Jezuitów pytanie: “Czego Wspólnota Życia Chrześcijańskiego oczekuje od Jezuitów i od Towarzystwa Jezusowego?”

Na początku chcemy wyrazić naszą wdzięczność za wszystkie dary otrzymane przez wiele lat naszej drogi. Wyrażamy naszą wdzięczność za dar duchowości ignacjańskiej, który wielkodusznie dzieli z nami podążając za przykładem Ignacego. Wyrażamy podziękowanie za roztropną obecność i kierownictwo Jezuitów podczas odkrywania świeckiego sposobu wyrażania duchowości ignacjańskiej na drodze od Kongregacji Mariańskich do WŻCh. Dzięki tej pracy formacyjnej jest możliwe ustanowienie i wzmacnianie WŻCh w krajach na całym świecie.

To przewodzenie trwa do dziś umożliwiając WŻCh wzrastanie ku stawaniu się ciałem apostołskim. WŻCh nie byłaby dzisiaj tym, czym jest, bez pomocy i współpracy z Towarzystwem Jezusowym. Chcemy kontynuować i pogłębić relację z Towarzystwem Jezusowym aż do pełnej dojrzałości we współpracy jako dwa ciała apostołskie w służbie misji Kościoła.

Mamy nadzieję na Wasze wsparcie w inicjowaniu wspólnot w miejscach, gdzie WŻCh nie jest jeszcze obecna.

Tam gdzie WŻCh znajduje się na wczesnych etapach rozwoju, mamy nadzieję na kontynuację Waszej obecności jako osób mających wpływ na formację nowych wspólnot, razem ze świeckimi członkami wspólnoty. Mogłoby się wyrażać to poprzez:

- ✓ Dostępność Asystenta Kościelnego, który jest otwarty na wskazania i ducha wspólnoty światowej;
- ✓ Wprowadzanie do Ćwiczeń Duchowych;
- ✓ Bycie towarzyszami duchowymi;
- ✓ Prowadzenie grup w kierunku stawania się wspólnotą apostołską, dzielącą odpowiedzialność w misji;
- ✓ Formowanie świeckich liderów i przygotowywanie ich do brania odpowiedzialności za dojrzałe wspólnoty.

We Wspólnotach Narodowych bardziej zawansowanych w procesie stawania się ciałem apostołskim ta praca już przyniosła owoce i nadal przynosi, a osoby świeckie kontynuują odpowiedzialność za formację i stały rozwój WŻCh. Również w tych wspólnotach chcielibyśmy pielęgnować powyższe oraz odkrywać nowe formy współpracy.

- ✓ Pragniemy, abyście dalej byli partnerami w pracy formacyjnej;
- ✓ Chcemy rozwijać drogi współpracy między naszymi ciałami apostołskimi i być wzajemnie otwartymi na dzielenie się pracą apostołską;
- ✓ Proponujemy większe propagowanie siebie nawzajem w swoich publikacjach;

- ✓ Chcemy ustalić bardziej instytucjonalną relację między Towarzystwem Jezusowym i WŻCh (np. okresowe spotkania między Narodowymi Radami Wykonawczymi a Prowincjałami i ich zespołami; budowanie konsensusu dla mianowania Asystenta Kościelnego; planowania, wspierania i oceny wspólnych dzieł apostołskich);
- ✓ Chcemy budować relację, która pozwoli na dzielenie się apostołskim rozeznawaniem, uzdolniając nas do poszerzenia obszarów naszej wspólnej misji apostołskiej obejmującej takie obszary jak: duchowość, działania społeczne, rodzinę, młodzież, zaangażowanie polityczne i zawodowe;
- ✓ Mamy nadzieję na nieustanne przyczynianie się Towarzystwa Jezusowego do głębszego zrozumienia i docenienia naszego świeckiego powołania w Kościele;
- ✓ Mamy nadzieję że między Towarzystwem Jezusowym a WŻCh, będzie budowana relacja, która charakteryzowałaby się szacunkiem i docenianiem różnic w naszych powołaniach. To pomoże obu stronom, WŻCh i Towarzystwu Jezusowemu, razem wspierać rozeznawanie powołania, zwłaszcza u ludzi młodych.

W duchu poprawienia i pogłębienia naszych stosunków i współpracy zapraszamy Jezuitów, zwłaszcza tych którzy są w trakcie formacji, do uczestnictwa w życiu WŻCh poprzez:

- ✓ Spotkania formacyjne i seminaria;
- ✓ Zgromadzenia narodowe i regionalne;
- ✓ Regularne uczestnictwo w życiu wspólnot lokalnych;
- ✓ Wspólne zaangażowanie w dzieła apostołskie;
- ✓ Odprawianie ćwiczeń duchowych razem z członkami WŻCh;
- ✓ Znajomość podstawowych dokumentów WŻCh.

Aby wspierać pracę Wice-Asystenta Kościelnego i Narodowych Asystentów Kościelnych, z pełnym szacunkiem sugerujemy wprowadzenie struktur dla komunikacji i wzajemnego wsparcia na poszczególnych poziomach regionalnych (np. Euroteam z Konferencją Prowincjałów Europejskich).

Na koniec, chcielibyśmy zwrócić uwagę na potrzebę bardziej jasnego zdefiniowania roli Asystenta Kościelnego w WŻCh. Powinno się to dokonywać i rozwijać poprzez pracę razem z Towarzystwem Jezusowym a szczególnie z obecnymi Asystentami Kościelnymi. Do tej pory było to zgodnym pragnieniem zarówno Towarzystwa Jezusowego, jak i WŻCh i będzie służyło pomocą w dokonywaniu oceny i wspieraniu bieżącej pracy Asystenta Kościelnego.